

Sygn. akt II K 466/20

PR 2 Ds. 206.2020

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 sierpnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący **sędzia Justyna Krzysztofik - Skrzydłowska**

Protokolant Agata Kwiecień

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniach 23.03.2022 r., 20.05.2022 r. i 25.08.2022 r.

sprawy **R. W.**

ur. (...) w N.

syna T. i L. z d. Z.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 16 lutego 2019 roku do dnia 31 maja 2019 roku, w M., w powiecie (...), doprowadził M. K. (1), celem osiągnięcia korzyści majątkowej, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci materiałów budowlanych o łącznej wartości w kwocie 6.857,87 zł w ten sposób, że wprowadził go w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się zapłaty za FV nr (...)

z dnia 28 lutego 2019 roku na kwotę 140,45zł, FV nr (...) z dnia 29 marca 2019 roku na kwotę 260,01 zł, FV nr (...) z dnia 30 kwietnia 2019 roku na kwotę 2.363,41 zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

sprawy **M. K. (2)**

ur. (...) w P.

syna S. i M., z d. Ślicznej

oskarżonego o to, że:

II. w okresie od 1 lutego 2018 roku do dnia 29 marca 2018 roku w M., w powiecie (...), doprowadził M. K. (1), celem osiągnięcia korzyści majątkowej, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci materiałów budowlanych o łącznej wartości w kwocie 9.395,30 zł w ten sposób, że wprowadził go w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zapłaty za FV nr (...)

z dnia 1 lutego 2018 roku na kwotę 2.639,60 zł, FV nr (...)

z dnia 27 lutego 2018 roku na kwotę 5.780,45 zł, FV nr (...) z dnia 28 lutego 2018 roku na kwotę 216,52 zł oraz FV nr (...) z dnia 29 marca 2018 roku na kwotę 758,73 zł

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

a nadto:

R. W.

i M. K. (2)

oskarżonych o to, że:

III. w okresie od 30 maja 2018 roku do dnia 31 stycznia 2019 roku wspólnie i w porozumieniu, w M., w powiecie (...), doprowadzili M. K. (1), celem osiągnięcia korzyści majątkowej, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci materiałów budowlanych o łącznej wartości w kwocie 67.855,24 zł w ten sposób, że wprowadzili go w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się zapłaty za FV nr (...) z dnia 30 maja 2018 roku na kwotę 309,66 zł, FV nr (...) z dnia 30 maja 2018 roku na kwotę 919,02 zł, FV nr (...) z dnia 30 maja 2018 roku na kwotę 7.833,44 zł, FV nr (...) z dnia 30 maja 2018 roku na kwotę 76,85 zł, FV nr (...) z dnia 29 czerwca 2018 roku na kwotę 9.261,42 zł, FV nr (...) z dnia 31 lipca 2018 roku na kwotę 3.689,95 zł, FV nr (...) z dnia 30 sierpnia 2018 roku na kwotę 1.376,06 zł, FV nr (...) z dnia 28 września 2018 roku na kwotę 2.420,34 zł, FV nr (...) z dnia 28 września 2018 roku na kwotę 47,50 zł, FV nr (...) z dnia 30 listopada 2018 roku na kwotę 8.988,74 zł, FV nr (...) z dnia 27 grudnia 2018 roku na kwotę 1.139,60 zł, FV nr (...) z dnia 27 grudnia 2018 roku na kwotę 4.352,32 zł, FV nr (...) z dnia 18 stycznia 2019 roku na kwotę 19.057,76 zł, FV nr (...) z dnia 31 stycznia 2019 roku na kwotę 4.556,49 zł, FV nr (...) z dnia 31 stycznia 2019 roku na kwotę 914,94 zł, FV nr (...) z dnia 28 lutego 2019 roku na kwotę 1.704,85 zł, FV nr (...) z dnia 29 marca 2019 roku na kwotę 119,48 zł, FV nr (...) z dnia 29 marca 2019 roku na kwotę 171,88 zł

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

IV. w dniu 18 kwietnia 2019 roku wspólnie i w porozumieniu, w M., w powiecie (...), przywłaszczyli powierzony im sprzęt budowlany w postaci nowego agregatu tynkarskiego LM-25-410 o wartości 5.535 zł oraz 10 sztuk siatki ochronnej na rusztowanie o wartości 5.000 zł, czym działali na szkodę M. K. (1)

tj. o czyn z art. 284 § 2 kk

I. oskarżonego R. W. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. I części wstępnej wyroku precyzując, że wprowadził M. K. (1) w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zapłaty także FV nr (...) stanowiącego występki z art. 286 § 1 kk i uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. III części wstępnej wyroku, przyjmując za jego datę okres od dnia 30.05.2018 r. do dnia 29.03.2019 r. stanowiącego występki z art. 286 § 1 kk i przyjmując, że oskarżony działał w ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego M. K. (2) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. II części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 286 § 1 kk i uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. III części wstępnej wyroku, przyjmując za jego datę okres od dnia 30.05.2018 r. do dnia 29.03.2019 r. stanowiącego występki z art. 286 § 1 kk i przyjmując, że oskarżony działał w ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza mu karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. oskarżonych R. W. i M. K. (2) uznaje za winnych popełnienia czynu opisanego w pkt. IV części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 284 § 2 kk i za to na podstawie art. 284 § 2 kk wymierza im kary po 3 (trzy) miesiące pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 91 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego R. W. karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 91 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego M. K. (2) karę łączną 11 (jedenastu) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonych wobec oskarżonych kar łącznych pozbawienia wolności warunkowo zawieszca na okres próby wynoszący w stosunku do każdego z nich 2 (dwa) lata;

VII. na podstawie art. 72 § 2 kk orzeka od oskarżonych R. W.

i M. K. (2) na rzecz pokrzywdzonego M. K. (1) obowiązek zapłaty solidarnie kwoty 67.855,24 zł (sześćdziesięciu siedmiu tysięcy ośmiuset pięćdziesięciu pięciu złotych i 24/100) tytułem równowartości wyrządzonej szkody w terminie roku i 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia;

VIII. na podstawie art. 72 § 2 kk orzeka od oskarżonego M. K. (2) na rzecz pokrzywdzonego M. K. (1) obowiązek zapłaty kwoty 9.395,30 zł (dziewięciu tysięcy trzystu dziewięćdziesięciu pięciu złotych i 30/100) tytułem równowartości wyrządzonej szkody w terminie roku i 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia;

IX. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonych do informowania Sądu o przebiegu okresu próby;

X. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe po 1/2 części w kwotach po 65,00 złotych i na podstawie art. 2 ust 1 pkt 3 Ustawy z dnia 23.06.1973 r o opłatach w sprawach karnych wymierza im opłaty w kwocie po 180 złotych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 466/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			

Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
I. II.	W. R. K. M.	I. W okresie od 16 lutego 2019 roku do dnia 31 maja 2019 roku, w M., w powiecie (...), doprowadził M. K. (1), celem osiągnięcia korzyści majątkowej, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci materiałów budowlanych o łącznej wartości w kwocie 6.857,87 zł w ten sposób, że wprowadził go w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się zapłaty za FV nr (...) z dnia 28 lutego 2019 roku na kwotę 140,45zł, FV nr (...) z dnia 29 marca 2019 roku na kwotę 260,01 zł, FV nr (...) z dnia 30 kwietnia 2019 roku na kwotę 2.363,41 zł i FV nr (...). III. W okresie od 30 maja 2018 roku do dnia 29 marca 2019 roku wspólnie i w porozumieniu z M. K. (2), w M., w powiecie (...), doprowadził M. K. (1), celem osiągnięcia korzyści majątkowej, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci materiałów	

budowlanych o łącznej wartości w kwocie 67.855,24 zł w ten sposób, że wprowadził go w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się zapłaty za FV nr (...) z dnia 30 maja 2018 roku na kwotę 309,66 zł, FV nr (...) z dnia 30 maja 2018 roku na kwotę 919,02 zł, FV nr (...) z dnia 30 maja 2018 roku na kwotę 7.833,44 zł, FV nr (...) z dnia 30 maja 2018 roku na kwotę 76,85 zł, FV nr (...) z dnia 29 czerwca 2018 roku na kwotę 9.261,42 zł, FV nr (...) z dnia 31 lipca 2018 roku na kwotę 3.689,95 zł, FV nr (...) z dnia 30 sierpnia 2018 roku na kwotę 1.376,06 zł, FV nr (...) z dnia 28 września 2018 roku na kwotę 2.420,34 zł, FV nr (...) z dnia 28 września 2018 roku na kwotę 47,50 zł, FV nr (...) z dnia 30 listopada 2018 roku na kwotę 8.988,74 zł, FV nr (...) z dnia 27 grudnia 2018 roku na kwotę 1.139,60 zł, FV nr (...) z dnia 27 grudnia 2018 roku na kwotę 4.352,32 zł, FV nr (...) z dnia 18 stycznia 2019 roku na kwotę 19.057,76 zł, FV nr (...) z dnia 31 stycznia 2019 roku na kwotę 4.556,49 zł, FV nr (...) z dnia 31 stycznia 2019 roku na kwotę 914,94 zł, FV nr (...) z dnia 28 lutego 2019 roku na kwotę 1.704,85 zł, FV nr (...) z dnia 29 marca 2019 roku na kwotę 119,48 zł, FV nr

(...) z dnia 29 marca 2019 roku na kwotę 171,88 zł.

IV.

W dniu 18 kwietnia 2019 roku wspólnie i w porozumieniu z M. K. (2), w M., w powiecie (...), przywłaszczył powierzony mu sprzęt budowlany w postaci nowego agregatu tynkarskiego LM-25-410 o wartości 5.535 zł oraz 10 sztuk siatki ochronnej na rusztowanie o wartości 5.000 zł, czym działał na szkodę M. K. (1).

II.

W okresie od 1 lutego 2018 roku do dnia 29 marca 2018 roku w M., w powiecie (...), doprowadził M. K. (1), celem osiągnięcia korzyści majątkowej, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci materiałów budowlanych o łącznej wartości w kwocie 9.395,30 zł w ten sposób, że wprowadził go w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zapłaty za FV nr (...) z dnia 1 lutego 2018 roku na kwotę 2.639,60 zł, FV nr (...) z dnia 27 lutego 2018 roku na kwotę 5.780,45 zł, FV nr (...) z dnia 28 lutego 2018 roku na kwotę 216,52 zł oraz FV nr (...) z dnia 29 marca 2018 roku na kwotę 758,73 zł.

III.

W okresie od 30 maja 2018 roku do dnia 29 marca 2019 roku wspólnie i w porozumieniu z R. W., w M., w powiecie (...), doprowadził M. K. (1), celem osiągnięcia korzyści majątkowej, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci materiałów budowlanych o łącznej wartości w kwocie 67.855,24 zł w ten sposób, że wprowadził go w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się zapłaty za FV nr (...) z dnia 30 maja 2018 roku na kwotę 309,66 zł, FV nr (...) z dnia 30 maja 2018 roku na kwotę 919,02 zł, FV nr (...) z dnia 30 maja 2018 roku na kwotę 7.833,44 zł, FV nr (...) z dnia 30 maja 2018 roku na kwotę 76,85 zł, FV nr (...) z dnia 29 czerwca 2018 roku na kwotę 9.261,42 zł, FV nr (...) z dnia 31 lipca 2018 roku na kwotę 3.689,95 zł, FV nr (...) z dnia 30 sierpnia 2018 roku na kwotę 1.376,06 zł, FV nr (...) z dnia 28 września 2018 roku na kwotę 2.420,34 zł, FV nr (...) z dnia 28 września 2018 roku na kwotę 47,50 zł, FV nr (...) z dnia 30 listopada 2018 roku na kwotę 8.988,74 zł, FV nr (...) z dnia 27 grudnia 2018 roku na kwotę 1.139,60 zł, FV nr (...) z dnia 27 grudnia 2018 roku na kwotę 4.352,32 zł, FV nr (...) z dnia 18 stycznia 2019 roku na kwotę 19.057,76

		<p>zł, FV nr (...) z dnia 31 stycznia 2019 roku na kwotę 4.556,49 zł, FV nr (...) z dnia 31 stycznia 2019 roku na kwotę 914,94 zł, FV nr (...) z dnia 28 lutego 2019 roku na kwotę 1.704,85 zł, FV nr (...) z dnia 29 marca 2019 roku na kwotę 119,48 zł, FV nr (...) z dnia 29 marca 2019 roku na kwotę 171,88 zł.</p> <p>IV.</p> <p>W dniu 18 kwietnia 2019 roku wspólnie i w porozumieniu z R. W., w M., w powiecie (...), przywłaszczył powierzony mu sprzęt budowlany w postaci nowego agregatu tynkarskiego LM-25-410 o wartości 5.535 zł oraz 10 sztuk siatki ochronnej na rusztowanie o wartości 5.000 zł, czym działał na szkodę M. K. (1).</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>I-III</p> <p>W 2018 roku M. K. (2) prowadził działalność gospodarczą o profilu budowlano-wykończeniowym pod nazwą PHU (...). Zatrudniał wówczas m.in. R. W.. W ramach wykonywanych robót budowlanych M. K. (2) kupował potrzebne mu materiały i narzędzia u M. K. (1) prowadzącego Skład (...) sp. jawna w M.. Od</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. W.</p> <p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. K. (2)</p> <p>Zeznania świadka M. K. (1)</p> <p>Zeznania świadka M. K. (3)</p> <p>Zeznania świadka E. S.</p> <p>Zeznania świadka A. T.</p> <p>Zeznania świadka M. W. (1)</p>	<p>159 verte-160 verte, 424-424 verte</p> <p>14-15, 160 verte-161, 162 verte</p> <p>6-8, 161 verte-162</p> <p>119-120, 162 verte</p> <p>167 verte-168 verte</p> <p>168 verte-169</p> <p>169-170</p> <p>174-383, 386-389</p>	

<p> pewnego czasu działalność gospodarcza M. K. (2) przynosić zaczęła straty, mimo to wymieniony nadal pobierał towar w wymienionym Składzie, a przy tym czyniąc zapewnienia o dobrej kondycji finansowej nie uregulował należności wynikających z faktur Vat. W szczególności w okresie od 1 lutego 2018 roku do dnia 29 marca 2018 roku w M., w powiecie (...), doprowadził M. K. (1), celem osiągnięcia korzyści majątkowej, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci materiałów budowlanych o łącznej wartości w kwocie 9.395,30 zł w ten sposób, że wprowadził go w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zapłaty za FV nr (...) z dnia 1 lutego 2018 roku na kwotę 2.639,60 zł, FV nr (...) z dnia 27 lutego 2018 roku na kwotę 5.780,45 zł, FV nr (...) z dnia 28 lutego 2018 roku na kwotę 216,52 zł oraz FV nr (...) z dnia 29 marca 2018 roku na kwotę 758,73 zł.</p> <p>Zadłużenie w ramach PHU (...) rosło. Kiedy wynosiło około 80000 zł M. K. (2) wspólnie z R. W. zdecydowali się otworzyć działalność gospodarczą o tym samym profilu w (...) spółki (...). Nadal współpracowali z M. K. (1), który wierząc w zapewnienia o spłacie zadłużenia i</p>	<p>Faktury i dowody zapłaty nie objęte zarzutami</p>	<p>390</p> <p>391-407</p>	
	<p>Dowód splaty zobowiązania M.</p>	<p>63-65, 414-422</p>	
	<p>Korespondencja w sprawie zwrotu agregatu i siatki tynkarskiej</p>	<p>423 verte-424</p> <p>384-385</p>	
	<p>Kserokopie wezwań do zapłaty wraz z porozumieniem co do terminu ich realizacji</p>	<p>9-16, 26-62, 72-75</p> <p>17-19, 23-25, 69-71</p> <p>20-21</p>	
	<p>Zeznania świadka K. K.</p>	<p>22</p>	
	<p>Kserokopie operacji na koncie bankowym</p>	<p>121, 122, 155-157</p> <p>112, 159 verte</p>	
	<p>Nieuregulowane faktury VAT ujęte w zarzutach</p>	<p>106, 159</p>	
	<p>Wezwania do zapłaty</p>		
	<p>Rozrachunek zaległości</p>		
	<p>Zobowiązania do splaty</p>		
	<p>Dane o karalności</p>		
	<p>Wyjaśnienia oskarżonego M. K. (2)</p>		
	<p>Wyjaśnienia oskarżonego R. W.</p>		

uiszczaniu należności na bieżąco na wystawiane faktury wydawał towar. Zapewniany był stale o dobrej kondycji finansowej obu wspólników: M. K. (2) informował o otwieranej restauracji, R. W. chwili się zakupem klubu paralotni. Na wezwania telefonicznie do zapłaty stwierdzali, że niezwłocznie należności uregulują, czego jednak nie czynili. Zdarzało się, że M. K. (1) przyjeżdżał do miejsca zamieszkania obu wspólników z prośbą o uregulowanie należności, jednak nie otwierano mu drzwi. Przy okazji przypadkowego spotkania zapewniano o spłacie. W okresie od 30 maja 2018 roku do dnia 29 marca 2019 roku wspólnie i w porozumieniu, M. i K. i R. W. doprowadzili M. K. (1), celem osiągnięcia korzyści majątkowej, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci materiałów budowlanych o łącznej wartości w kwocie 67.855,24 zł w ten sposób, że wprowadzili go w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się zapłaty za FV nr (...) z dnia 30 maja 2018 roku na kwotę 309,66 zł, FV nr (...) z dnia 30 maja 2018 roku na kwotę 919,02 zł, FV nr (...) z dnia 30 maja 2018 roku na kwotę 7.833,44 zł, FV nr (...) z dnia 30 maja 2018 roku na kwotę 76,85 zł, FV nr (...)

z dnia 29 czerwca 2018 roku na kwotę 9.261,42 zł, FV nr (...) z dnia 31 lipca 2018 roku na kwotę 3.689,95 zł, FV nr (...) z dnia 30 sierpnia 2018 roku na kwotę 1.376,06 zł, FV nr (...) z dnia 28 września 2018 roku na kwotę 2.420,34 zł, FV nr (...) z dnia 28 września 2018 roku na kwotę 47,50 zł, FV nr (...) z dnia 30 listopada 2018 roku na kwotę 8.988,74 zł, FV nr (...) z dnia 27 grudnia 2018 roku na kwotę 1.139,60 zł, FV nr (...) z dnia 27 grudnia 2018 roku na kwotę 4.352,32 zł, FV nr (...) z dnia 18 stycznia 2019 roku na kwotę 19.057,76 zł, FV nr (...) z dnia 31 stycznia 2019 roku na kwotę 4.556,49 zł, FV nr (...) z dnia 31 stycznia 2019 roku na kwotę 914,94 zł, FV nr (...) z dnia 30 maja 2018 roku na kwotę 309,66 zł, FV nr (...) z dnia 30 maja 2018 roku na kwotę 919,02 zł, FV nr (...) z dnia 30 maja 2018 roku na kwotę 7.833,44 zł, FV nr (...) z dnia 30 maja 2018 roku na kwotę 76,85 zł, FV nr (...) z dnia 29 czerwca 2018 roku na kwotę 9.261,42 zł, FV nr (...) z dnia 31 lipca 2018 roku na kwotę 3.689,95 zł, FV nr (...) z dnia 30 sierpnia 2018 roku na kwotę 1.376,06 zł, FV nr (...) z dnia 28 września 2018 roku na kwotę 2.420,34 zł, FV nr (...) z dnia 28 września 2018 roku na kwotę 47,50 zł, FV nr (...) z dnia

30 listopada 2018 roku na kwotę 8.988,74 zł, FV nr (...) z dnia 27 grudnia 2018 roku na kwotę 1.139,60 zł, FV nr (...) z dnia 27 grudnia 2018 roku na kwotę 4.352,32 zł, FV nr (...) z dnia 18 stycznia 2019 roku na kwotę 19.057,76 zł, FV nr (...) z dnia 31 stycznia 2019 roku na kwotę 4.556,49 zł, FV nr (...) z dnia 31 stycznia 2019 roku na kwotę 914,94 zł, FV nr (...) z dnia 28 lutego 2019 roku na kwotę 1.704,85 zł, FV nr (...) z dnia 29 marca 2019 roku na kwotę 119,48 zł, FV nr (...) z dnia 29 marca 2019 roku na kwotę 171,88 zł.

W styczniu 2019 r. działalność E. nie prosperowała dobrze na tyle, że pomiędzy wspólnikami dochodzić zaczęło do nieporozumień, w konsekwencji której zerwali współpracę. R. W. rozpoczął własną działalność gospodarczą pod nazwą M.. Nie regulując poprzednich faktur, nadal prosił M. K. (1) o wydawanie towaru zapewniając o niezwłocznym uregulowaniu wszystkich bieżących i zaległych faktur. Prosząc o wydanie towaru potrafił do siedziby Składu przybyć z dziećmi uskarżając się na złe potraktowanie przez wspólnika wzbudzając w ten sposób współczucie. R. W. w okresie od 16 lutego 2019 roku do dnia 31 maja 2019

roku, w M., w powiecie (...), doprowadził M. K. (1), celem osiągnięcia korzyści majątkowej, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci materiałów budowlanych o łącznej wartości w kwocie 6.857,87 zł w ten sposób, że wprowadził go w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się zapłaty za FV nr (...) z dnia 28 lutego 2019 roku na kwotę 140,45zł, FV nr (...) z dnia 29 marca 2019 roku na kwotę 260,01 zł, FV nr (...) z dnia 30 kwietnia 2019 roku na kwotę 2.363,41 zł i FV nr (...).

W trakcie współpracy ze Składem (...) sp. j. M. K. (2) i R. W. obok wyżej wyszczególnionych faktur spłacali inne, zaś odnośnie powyższych niejednokrotnie podpisywali porozumienia w zamian za wydanie kolejnej partii materiału, żadnego z terminów ujętych w porozumieniach nie dotrzymani. Kiedy M. K. (1) za przestał wydawania towaru zerwali z nim kontakt, nie odbierając połączeń telefonicznych, nie otwierali drzwi.

Dopiero w dniu 18 maja 2022 r. R. W. przelał na konto pokrzywdzonego kwotę wynikającą z zadłużenia powstałego w ramach działalności pod nazwą M..

Ponadto w dniu 18 kwietnia 2019 roku R. W. i M. K. (2) wspólnie i w porozumieniu, przywłaszczyli powierzony im przez M. K. (1) sprzęt budowlany w postaci nowego agregatu tynkarskiego LM-25-410 o wartości 5.535 zł oraz 10 sztuk siatki ochronnej na rusztowanie o wartości 5.000 zł. Wymienieni zobowiązali się zwrócić agregat i siatkę po zakończeniu robót elewacyjnych, do których sprzęt ten był im potrzebny.

Powyższy sprzęt znajduje się w posiadaniu R. W., który podjął z pokrzywdzonym korespondencje odnośnie jego zwrotu.

R. W. był uprzednio skazany na karę grzywny wyrokiem sądu belgijskiego z dnia 22 marca 2012 r. sygn. akt 2012/13076. Kara dotąd dnia została wykonana.

M. K. (2) nie był uprzednio kary sądownie.

M. K. (2) ma obecnie 67 lat. Nie prowadzi już działalności gospodarczej. Utrzymuje się z emerytury, która miesięcznie wynosi 1300 zł netto. Nie posiada żadnych osób na utrzymaniu.

R. W. liczący 53 lata. Prowadzi działalność gospodarczą, ostatnio w zakresie fotowoltaiki.

Zarabia miesięcznie ok. 3000 zł. Utrzymuje żonę i dwoje małoletnich dzieci.			
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
I.	W. R.	I-IV	
II.	K. M.		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Żądając wydania materiałów zawsze mieli zamiar wywiązać się ze zobowiązań.	Wyjaśnienia oskarżonego R. W. Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. K. (2) Zeznania świadka E. S.	159 verte-160 verte, 424-424 verte 14-15, 160 verte-161, 162 verte 167 verte-168 verte	
OCena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
I, II	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. W. Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M.-wa K. Zeznania świadka M. K. (1)	Dał sąd wiarę wyjaśnieniom w części dotyczącej opisu okoliczności towarzyszących prowadzonej działalności gospodarczej, współpracy z M. K. (2)	

Zeznania świadka M. K. (3)-ka	i pogłębiających się problemów finansowych, bowiem w tym zakresie wyjaśnienia korespondują z innymi dowodami tworząc spójną całość. Na tle wyjaśnień sąd dokonał ich odmiennej oceny prawnej, aniżeli oskarżony. Sposób prowadzenia działalności, gospodarowanie zasobami pieniężnymi obciążają bowiem oskarżonego, który działał na szkodę M. K. (1) popełniając przestępstwo oszustwa i przywłaszczenia. Wpisane w istotę prowadzonej działalności ryzyko gospodarcze w świetle przedstawionych okoliczności, absolutnie nie może obciążać uzasadnionych interesów pokrzywdzonego, który w sposób kłamliwy był zapewniany o niezwłocznej spłacie zadłużenia. Oskarżony wykorzystał jego dobroduszość odwołując do pogarszających relacji z współoskarżonym prosząc o wydanie kolejnej partii materiału, za którą nie płacił. W wyjaśnieniach oskarżony nie przeczy, że do tej pory nie zwrócił pokrzywdzonemu agregatu oraz siatki tynkarskiej, które to pozostają u niego i bez konkretnego przekonującego powodu dotąd nie zostały zwrócone mimo istniejących ku temu możliwości, chociażby w momencie wyprowadzki. Wszak
Zeznania świadka E. S.	
Zeznania świadka A. T.	
Zeznania świadka M. W. (2)-niak	
Faktury i dowody zapłaty nie objęte zarzutami	
Dowód spłaty zobowiązania M.	
K.-dencja w sprawie zwrotu agregatu i siatki tynkarskiej	
Kserokopie wezwań do zapłaty wraz z porozumieniem co do terminu ich realizacji	
Zeznania świadka K. K.	
Kserokopie operacji na koncie bankowym	
N.-lowane faktury VAT ujęte w zarzutach	
Wezwania do zapłaty	
R.-nek zaległości	
Zobowiązania do spłaty	
Dane o karalności	

zmieniając miejsce zamieszkania bez problemu oskarżony mógł dokonać zwrotu sprzętu, a jednak zdecydował się zabrać sprzęt do siebie. Korespondencja w sprawie jego zwrotu rozpoczęta została dopiero na etapie postępowania sądowego w tej sprawie. W tym zakresie wyjaśnienia wskazują na przywłaszczenie powierzonego sprzętu.

Wersja oskarżonego znajduje poparcie w dalszym materiale dowodowym w zakresie dotyczącym otwarcia spółki (...) mimo istniejącego zadłużenia oraz uzyskiwanych wciąż materiałów od pokrzywdzonego. W dalszej części linia obrony ukierunkowana jest na przerzucenie ciężaru odpowiedzialności na współoskarżonego. Tymczasem z zeznań M. K. (1) wynika, że informował tego oskarżonego o zadłużeniu, zaś oskarżony nie regulując płatności nadal domagał się wydawania towaru i w tym celu podpisywał porozumienia w kwestii spłat zadłużenia, a terminów nie dotrzymywał. Przed sądem M. K. (2) wskazał, że otwierając działalność pod nazwą E. zmuszony był zakupić sprzęt, bowiem chodziło o inny profil działalności, podczas gdy z wyjaśnień R. W. i zeznań

A. T. wynika, że profil był taki sam i oskarżeni byli posiadaniu narzędzi i sprzętu. M. K. (2) próbował przekonywać, że to R. W. zajmować się miał finansami, podczas gdy z wyjaśnień oskarżonego W. i zeznań E. S. wynika, że wpływ na decyzje finansowe nie należały wyłącznie do R. W..

Zeznania spójne, logiczne i przekonujące. Świadek nie tylko wskazał konkretnie jakiego rzędu zadłużenia powstały w ramach współpracy z oskarżonymi, ale również przedstawił istotne z punktu widzenia oceny stawianych zarzutów okoliczności natury podmiotowej. Podał mianowicie, że w zamian za podpisywane porozumienia decydował się wydać kolejne partie materiałów budowlanych, że zapewniany był o rychłej zapłacie przez oskarżonych którzy lansowali się jako osoby o dobrej kondycji finansowej, czy to prowadząc restaurację, czy posiadając klub paralotni. Pokrzywdzony wskazał także, że oskarżony W. w okresie, gdy relacje ze współoskarżonym nie układały się pomyślnie, skarżył się na swojego wspólnika i przedstawiając swą sytuację, przychodząc z dziećmi do pokrzywdzonego, wykorzystał jego

charakter. Kiedy pokrzywdzony natomiast już nie chciał wdawać materiałów przyjeżdżali do niego i wskazując na kary umowne jakie będą musieli zapłacić w przypadku nie skończenia prac w terminie, wykorzystywali dobroduszość pokrzywdzonego.

Znamiennie są także zeznania w części, w której M. K. (1) wskazał na urwanie wszelkiego kontaktu z oskarżonymi, kiedy to przestał im towar wydawać. Nie odbierali połączeń telefonicznych, nie otwierali drzwi, kiedy przychodził chcąc prosić o zapłatę zaległych faktur. Szczegółowe i przekonujące zeznania pokrzywdzony złożył także w odniesieniu do wydania agregatu i sitaki tynkarskiej, które to przekazał wydając materiały budowlane. Sprzęt ten miał mu zostać oddany po zakończeniu robót. Przy tym w tym zakresie zeznaniom nie przeczą wyjaśnienia oskarżonych.

Zeznania są wiarygodne, świadek – pracownik pokrzywdzonego był zorientowany ogólnie w braku płatności faktur, co zadecydowało o zaprzestaniu wydawania materiałów budowlanych oraz wiedział o wydaniu agregatu. Nie znał natomiast szczegółów w zakresie podpisywanych

porozumień, kondycji firm oskarżonych.

Zeznania są wiarygodne w zakresie okoliczności dotyczących prowadzonej przez oskarżonych działalności. Świadek świadcząca usługi księgowe, współpracowała z M. K. (2), a następnie świadczyła pracę w spółce (...), a dalej w M.. Informowała o rosnącym zadłużeniu. Zauważyć należy jednak, że choć oskarżeni wskazywali na ustalone z pokrzywdzonym spłaty zadłużeń z okresu działalności PHU tym co wypracują w (...) spółki (...), z zeznań świadka S. wynika, że nie było przelewów które spłacałyby zadłużenie PHU przez przychód generowany w E., co oznacza, że i w tym zakresie wyjaśnienia są wykrętne.

Świadek – pracownik w E. nie znał szczegółów współpracy oskarżonych z pokrzywdzonym, posiadał wiedzę ogólną odnośnie istniejących zaległości w spłacie faktur, o których mówił pokrzywdzony. Wbrew wyjaśnieniom M. K. (2) świadek, co istotne stwierdził, że jako pracownik fizyczny wykonywał taką samą pracę w PHU, jak i E., co przeczy wyjaśnieniom oskarżonego K. wskazującym na zmianę profilu działalności i

idącą za tym potrzebę zakupu sprzętu i narzędzi. Zeznania są wiarygodne.

Zeznania żony R. W. korespondują z dalszymi dowodami w zakresie istniejącego zadłużenia po stronie oskarżonych. Wiedza świadka ogranicza się do informacji o współpracy z E. S. szukającą rozwiązania coraz trudniejszej sytuacji finansowej, przedstawia także okoliczności w których mąż zdecydował się założyć spółkę (...), by mieć większy wgląd z sprawy finansowe oraz wskazuje na pożyczenie przez pokrzywdzonego agregatu i siatki, które dotąd pozostają w miejscu zamieszkania jej i oskarżonego W.. Świadek nie posiadała jednak wiedzy, dlaczego tylko część faktur był zapłacona i dlaczego, nie uczestniczyła w rozmowach z pokrzywdzonym, którego na sali rozpraw widziała po raz pierwszy, toteż nie jest to dowód istotny do czynienia ustaleń faktycznych w zakresie motywów działania. W tym zakresie składa zeznania tendencyjne przedstawiając oskarżonych, w szczególności R. W. jako osobę pracującą ponad miarę, borykającą się z problemami finansowymi i szukającą możliwości ich rozwiązania.

Obszernie zgromadzone faktury i dowody zapłaty wskazują na istnienie możliwości finansowych po stronie oskarżonych i wybiórcze regulowanie niektórych należności.

Przelew bankowy dokumentuje zapłatę zadłużenia powstałego w związku z działalnością R. W. pod nazwą M.. Przelew jednak dokonany został dopiero na etapie postępowania sądowego i choć ma wpływ na konsekwencje karne dotyczące oskarżonego, nie zmienia oceny co do zasadności postawionego aktem oskarżenia zarzutu.

Korespondencja dowodzi podjętych kroków prawnych celem zwrotu sprzętu pokrzywdzonemu. Wskazuje niezbicie, że sprzęt ten dotąd pozostawał w posiadaniu oskarżonego W. wbrew warunkom jego wydania ustalonym z pokrzywdzonym.

Wezwania i zawierane porozumienia co do terminów spłaty, nie kwestionowane przez strony, dowodzą nie tylko istnienia zadłużenia, ale przede wszystkim okoliczności, w których wprowadzano w błąd pokrzywdzonego co do zamiaru spłaty. Podpisywane porozumienia okazały się kłamliwą obietnicą o niezwłocznej spłacie

(która nie nastąpiła),
służącą zapewnieniu sobie
dostępu do kolejnej partii
materiałów.

Zeznania są wiarygodne,
korespondują z wersją
pokrzywdzonego w
zakresie zadłużenia, ale
także podpisywanych i
nierealizowanych
porozumień, nadto
wykonywanych przez
pokrzywdzonego połączeń
telefonicznych celem
zwrotu należności i
zapewnień o rychłej
spłacie, które okazywały
się gołosłowne.

Dowód mało przydatny,
wskazuje jedynie na
stan konta bankowego w
okresie sierpnia 2018 r. ,
a więc mieszczącym się
w granicach czasowych
zarzutu dotyczącego
spółki (...). Dowód
wskazuje, że na rachunku
zgromadzone były środki
finansowe oraz
dokonywane wypłaty i
przelewy wychodzące, co
oznacza, że choćby
częściowo, ale po stronie
oskarżonych istniała
możliwość zapłaty za
faktury ujęte w zarzucie.

Dowód niekwestionowany
przez strony, wskazuje
na czas i wysokość
powstałych zaległości
objętych aktem
oskarżenia.

Dowody
niekwestionowane prze
strony wskazują na
dokonywane przez
pokrzywdzonego

		<p>wezwania do zapłaty, które nie przyniosły oczekiwanego rezultatu.</p> <p>Dowód wiarygodny niekwestionowany przez strony.</p> <p>Dowód wiarygodny niekwestionowany przez strony. Wskazują na gołosłowne, czynione dla zwłoki zapewnienia o rychłej spłacie zaległości, które posłużyły do przekonania pokrzywdzonego, by wydał oskarżonym kolejne partie materiałów budowlanych.</p> <p>Dowód wiarygodny niekwestionowany przez strony.</p>	
<p>1.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
I,II	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. W.</p> <p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. K. (2)</p> <p>Częściowo zeznania świadka E. S.-kiej</p>	<p>Niewiarygodne są wyjaśnienia w części, w której oskarżony próbował przekonywać, że nie miał zamiaru oszukać pokrzywdzonego, ani przywłaszczyć agregatu wraz z siatką tynkarską. Wersja R. W. w tym zakresie pozostaje w rażącej sprzeczności z zeznaniami pokrzywdzonego, który</p>	

opisywał okoliczności dotyczące rozmów i głoślownych zapewnień odnośnie uregulowania należności za faktury.

Wersja oskarżonego w części, w której odpowiedzialnością za zadłużenie próbuje obarczyć współoskarżonego i koncentrowanie skutków w postaci wysokości zadłużenia na osobie pokrzywdzonego, który to wydawał materiały mimo wiedzy o zadłużeniu nie przekonuje. Z wiarygodnych zeznań pokrzywdzonego wynikają, jak wskazano wyżej, zabiegi czynione przez oskarżonego służące przekonaniu pokrzywdzonego o rychłej zapłacie. Nadto podpisywane porozumienia także służyły przekonaniu do wydania towaru mimo długów.

Z racji bliskiej znajomości prywatnej świadek próbuje przekonać do braku po stronie oskarżonych zamiaru oszustwa, przedstawiając ich jako ludzi pracowitych, borykających się z trudnościami finansowymi, lecz nie posiada wiedzy odnośnie prowadzonych rozmów z pokrzywdzonym, toteż nie mogła znać wytworzonych okoliczności, w których to

		pokrzywdzony decydował się wydawać towar.	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I-III	W. R. K. M.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
I-III sentencji R. W. i M. K. (2) podczas zawierania umów na zakup materiałów budowlanych u M. K. (1) towarzyszył zamiar oszukańczy. Oskarżeni działali z zamiarem powziętym z góry doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zapłaty faktur. Z materiału dowodowego wynika, że oskarżeni mimo problemów finansowych zapewniali pokrzywdzonego o swojej dobrej kondycji materialnej. Zawierali po zaistnieniu zaległości w zapłacie kolejno porozumienia z pokrzywdzonym co do			

terminów spłat, z których się wywiązywali, a które to pomogły w przekonaniu pokrzywdzonego, by wydał mimo długu kolejne partie materiałów budowlanych. Oskarżeni mimo świadomości zadłużenia, jakie powstało w związku z działalnością PHU (...) zdecydowali się otworzyć spółkę pod nazwą E. , w ramach której zaciągali kolejne zobowiązania nie mając środków pieniężnych na ich pokrycie. Swoim zamiarem obejmowali doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wprowadzenie w błąd.

I sentencji

R. W. w okresie od 16 lutego 2019 roku do dnia 31 maja 2019 roku doprowadził M. K. (1), celem osiągnięcia korzyści majątkowej, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci materiałów budowlanych o łącznej wartości w kwocie 6.857,87 zł w ten sposób, że wprowadził go w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się zapłaty za FV nr (...) z dnia 28 lutego 2019 roku na kwotę 140,45zł, FV nr (...) z dnia 29 marca 2019 roku na kwotę 260,01 zł, FV nr (...) z dnia 30 kwietnia 2019 roku na kwotę 2.363,41 zł i FV nr (...). Tym samym wyczerpał

ustawowe znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. W zakresie ostatniej z wymienionych faktur zarzut ulec musiał uzupełnieniu, bowiem mimo zeznań pokrzywdzonego i wyjaśnień oskarżanego W., dokumentu w postaci faktury i dalej przelewu dokonanego w dniu 18 maja 2022 r. faktura ta została w zarzucie przeoczona.

I i II. sentencji

M. K. (2) i R. W. w okresie od 30 maja 2018 roku do dnia 29 marca 2019 roku wspólnie i w porozumieniu, w M., w powiecie (...), doprowadzili M. K. (1), celem osiągnięcia korzyści majątkowej, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci materiałów budowlanych o łącznej wartości w kwocie 67.855,24 zł w ten sposób, że wprowadzili go w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się zapłaty za FV nr (...) z dnia 30 maja 2018 roku na kwotę 309,66 zł, FV nr (...) z dnia 30 maja 2018 roku na kwotę 919,02 zł, FV nr (...) z dnia 30 maja 2018 roku na kwotę 7.833,44 zł, FV nr (...) z dnia 30 maja 2018 roku na kwotę 76,85 zł, FV nr (...) z dnia 29 czerwca 2018 roku na kwotę 9.261,42 zł, FV nr (...) z dnia 31 lipca 2018 roku na kwotę

3.689,95 zł, FV nr (...) z dnia 30 sierpnia 2018 roku na kwotę 1.376,06 zł, FV nr (...) z dnia 28 września 2018 roku na kwotę 2.420,34 zł, FV nr (...) z dnia 28 września 2018 roku na kwotę 47,50 zł, FV nr (...) z dnia 30 listopada 2018 roku na kwotę 8.988,74 zł, FV nr (...) z dnia 27 grudnia 2018 roku na kwotę 1.139,60 zł, FV nr (...) z dnia 27 grudnia 2018 roku na kwotę 4.352,32 zł, FV nr (...) z dnia 18 stycznia 2019 roku na kwotę 19.057,76 zł, FV nr (...) z dnia 31 stycznia 2019 roku na kwotę 4.556,49 zł, FV nr (...) z dnia 31 stycznia 2019 roku na kwotę 914,94 zł, FV nr (...) z dnia 28 lutego 2019 roku na kwotę 1.704,85 zł, FV nr (...) z dnia 29 marca 2019 roku na kwotę 119,48 zł, FV nr (...) z dnia 29 marca 2019 roku na kwotę 171,88 zł. Swoim zachowaniem wyczerpali ustawowe znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. Zarzut ulec musiał sprecyzowaniu w zakresie daty końcowej, ponieważ ostatnia z niezapłaconych faktur objętych zarzutem pochodzi z dnia 29 marca 2019 r.

II. sentencji

M. K. (2) w okresie od 1 lutego 2018 roku do dnia 29 marca 2018 roku doprowadził M. K. (1), celem osiągnięcia korzyści majątkowej, do

niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci materiałów budowlanych o łącznej wartości w kwocie 9.395,30 zł w ten sposób, że wprowadził go w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zapłaty za FV nr (...) z dnia 1 lutego 2018 roku na kwotę 2.639,60 zł, FV nr (...) z dnia 27 lutego 2018 roku na kwotę 5.780,45 zł, FV nr (...) z dnia 28 lutego 2018 roku na kwotę 216,52 zł oraz FV nr (...) z dnia 29 marca 2018 roku na kwotę 758,73 zł. Zachowanie powyższe stanowi przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

IV. sentencji

Z wiarygodnych zeznań M. K. (1) wynika, że oskarżonym wydany został dla potrzeb wykonania pracy wraz z materiałami budowlanymi agregat tynkarski wraz siatka ochronna na rusztowanie, który to sprzęt miał być pokrzywdzonemu niezwłocznie zwrócony po wykonaniu prac. Do zwrotu sprzętu nie doszło i do tej pory znajduje się on w posiadaniu R. W. mimo istniejącej ku temu możliwości.

Tak więc w dniu 18 kwietnia 2019 roku M. K. (2) i R. W. wspólnie i w porozumieniu przywłaszczyli powierzony im sprzęt budowlany w postaci nowego agregatu

<p>tynkarskiego LM-25-410 o wartości 5.535 zł oraz 10 sztuk siatki ochronnej na rusztowanie o wartości 5.000 zł, czym działali na szkodę M. K. (1). Swoim zachowaniem wyczerpali ustawowe znamiona przestępstwa z art. 284 § 2 k.k.</p> <p>Czyny przypisane R. W. z pkt I sentencji oraz M. K. (2) z pkt II sentencji popełnione zostały w ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k.</p>			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			

#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
W. R. K. M.	I. III. IV. VI. VII. IX. II. III. V. VI. VII. VIII. IX.	I i III IV. I, III i IV I, III i IV III. I,III i IV II i III IV. II,III i IV II, III i IV III. II. II, III i IV	Orzekając karę w ramach ciągu przestępstw, sąd za okoliczność łagodzącą przyjął częściowe przyznanie się do popełnienia zarzucanych czynów oraz uregulowanie zadłużenia, jakie powstało w ramach działalności pod nazwą M.. Za okoliczność obciążającą przyjął uprzednią karalność, a nadto wykorzystanie dobroduszości pokrzywdzonego oraz wysokość powstałej szkody. Uwzględniając powyższe okoliczności oraz dyrektywy wymiaru kary z art. 53 § 1 i 2 k.k. sąd uznał, że karą słuszną będzie kara 8 miesięcy pozbawienia wolności. Sankcja w takim wymiarze zdoła uzmysłowić oskarżonemu

wagę naruszonych
obowiązków i
zdyscyplinuje na
przyszłość. Wypełnia także
cele w zakresie prewencji
ogólnej.

Za okoliczność obciążającą
wymiar kary za
przestępstwo z art. 284 § 2
k.k. sąd przyjął uprzednią
karalność, za łagodzącą
natomiast rozpoczętą
korespondencję z
pokrzywdzonym odnośnie
zwrotu przedmiotu
przestępstwa. Sąd uznał,
że karą wystarczającą
będzie orzeczona w
minimalnym wymiarze
3 miesięcy pozbawienia
wolności.

Wymierzając na podstawie
art. 85 § 1 k.k. i art.
86 § 1 k.k. w zw. z art.
91 § 2 k.k. karę łączną
pozbawienia wolności
wziął sąd pod uwagę
bliski czasokres czynów
oraz ten sam rodzaj
przestępstw. Zachodzi
także tożsamość osoby
pokrzywdzonej, niemniej
odmienny jest sposób
wyrządzenia szkody. Na
uwagę zasługiwało
podjęcie przez obrońcę
oskarżonego
korespondencji w zakresie
zwrotu przedmiotu
sprzeniewierzenia oraz
częściową spłatę szkody
wyrządzonej w ramach
działalności podmiotu M..
Sąd wymierzył R. W.
karę łączną 10 miesięcy
pozbawienia wolności.

Wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności sąd warunkowo zawiesił na okres 2 lat próby. Zachodziły ku temu formalne warunki wynikające z art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k., a także okoliczności leżące po stronie R. W.. Sąd uważa, że sama groźba wykonania kary dla wdrażania oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego jest wystarczająca.

Warunkowe zawieszenie wykonania kary pozwoli również na realizację środków kompensacyjnych.

Zważywszy, że szkoda wyrządzona przestępstwem dokonanym wspólnie i w porozumieniu przez oskarżonych w (...) spółki (...) nie została naprawiona. Sąd na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązał do zapłaty solidarnie przypadającej pokrzywdzonemu należności w kwocie łącznej 67.855,24 zł. Termin realizacji obowiązku określił na rok i 6 miesięcy uwzględniając kształtujące się obecnie możliwości finansowe oskarżonego, jak uzasadniony interes pokrzywdzonego, który na zapłatę oczekuje od prawie 4 lat.

Stosując warunkowe zawieszenie wykonania kary, sąd zobligowany

był orzec wobec R. W. środek probacyjny. Uznał, że zasadnym będzie wymieniony w art. 72 § 1 pkt 1 k.k. polegający na informowaniu sądu o przebiegu okresu próby. Środek ten dodatkowo zmobilizuje oskarżonego do wykonania obowiązku kompensacyjnego oraz pozwoli na kontrolę jego zachowania w okresie próby.

Orzekając karę w ramach ciągu przestępstw, sąd za okoliczność obciążającą przyjął wykorzystanie dobroduszości pokrzywdzonego oraz wysokość powstałej szkody. Za łagodzącą natomiast uprzednią niekaralność.

Uwzględniając powyższe okoliczności oraz dyrektywy wymiaru kary z art. 53 § 1 i 2 k.k. sąd uznał, że karą słuszną będzie kara 9 miesięcy pozbawienia wolności. Sankcja w takim wymiarze zdoła uzmysłwić oskarżonemu wagę naruszonych obowiązków i zdyscyplinuje na przyszłość. Wypełnia także cele w zakresie prewencji ogólnej.

Za okoliczność łagodzącą wymiar kary za przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. sąd rozpoczętą korespondencją z pokrzywdzonym odnośnie zwrotu przedmiotu przestępstwa i uprzednią niekaralność. Okoliczności

obciążających sąd się nie doszukał. Sąd uznał, że karą wystarczającą będzie orzeczona w minimalnym wymiarze 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. karę łączną pozbawienia wolności wziął sąd pod uwagę bliski czasokres czynów oraz ten sam rodzaj przestępstw. Zachodzi także tożsamość osoby pokrzywdzonej, niemniej odmienny jest sposób wyrządzenia szkody. Sąd wymierzył M. K. (2) karę łączną 11 miesięcy pozbawienia wolności.

Wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności sąd warunkowo zawiesił na okres 2 lat próby. Zachodziły ku temu formalne warunki wynikające z art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k., a także okoliczności leżące po stronie M. K. (2). Sąd uważa, że sama groźba wykonania kary dla wdrażania oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego jest wystarczająca.

Warunkowe zawieszenie wykonania kary pozwoli również na realizację środków kompensacyjnych.

Zważywszy, że szkoda wyrządzona przestępstwem dokonanym wspólnie i

w porozumieniu przez oskarżonych w (...) spółki (...) nie została naprawiona. Sąd na podstawie art. 72 § 2 k.k. do zapłaty solidarnie przypadającej pokrzywdzonemu należności w kwocie łącznej 67.855,24 zł. Termin realizacji obowiązku określił na rok i 6 miesięcy uwzględniając kształtujące się obecnie możliwości finansowe oskarżonego, jak uzasadniony interes pokrzywdzonego, który zapłatę oczekuje od prawie 4 lat.

Biorąc za podstawę prawną art. 72 § 2 k.k. sąd orzekł ponadto wobec oskarżonego obowiązek zapłaty na rzecz pokrzywdzonego kwoty 9.395,30 zł wynikającej z niezapłaconych faktur i która to stanowi szkodę wyrządzoną w ramach działalności PHU (...). Sąd określił termin spłaty uwzględniając te okoliczności, które brał pod uwagę orzekając o obowiązku kompensacyjnym w związku z czynem z pkt III.

Stosując warunkowe zawieszenie wykonania kary, sąd zobligowany był orzec wobec M. K. (2) środek probacyjny. Uznał, że zasadnym będzie wymieniony w art. 72 § 1 pkt 1 k.k. polegający na informowaniu sadu o przebiegu okresu próby.

			Środek ten dodatkowo zmobilizuje oskarżonego do wykonania obowiązku kompensacyjnego oraz pozwoli na kontrole jego zachowania w okresie próby.
1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnie nia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>Nie orzekł sąd w przedmiocie kompensacji pokrzywdzonego w zakresie czynu z art. 284 § 2 k.k. z uwagi na prowadzoną korespondencję w zakresie bądź zwrotu sprzętu, bądź też jego równowartości, na co zarówno oskarżeni, jak występujący obecnie w imieniu Składów</p>			

Budowlanych (...) pozostają otwarci.		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
X.	Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych oparto o regułę procesową wyrażoną w art. 627 k.p.k.	
1Podpis		